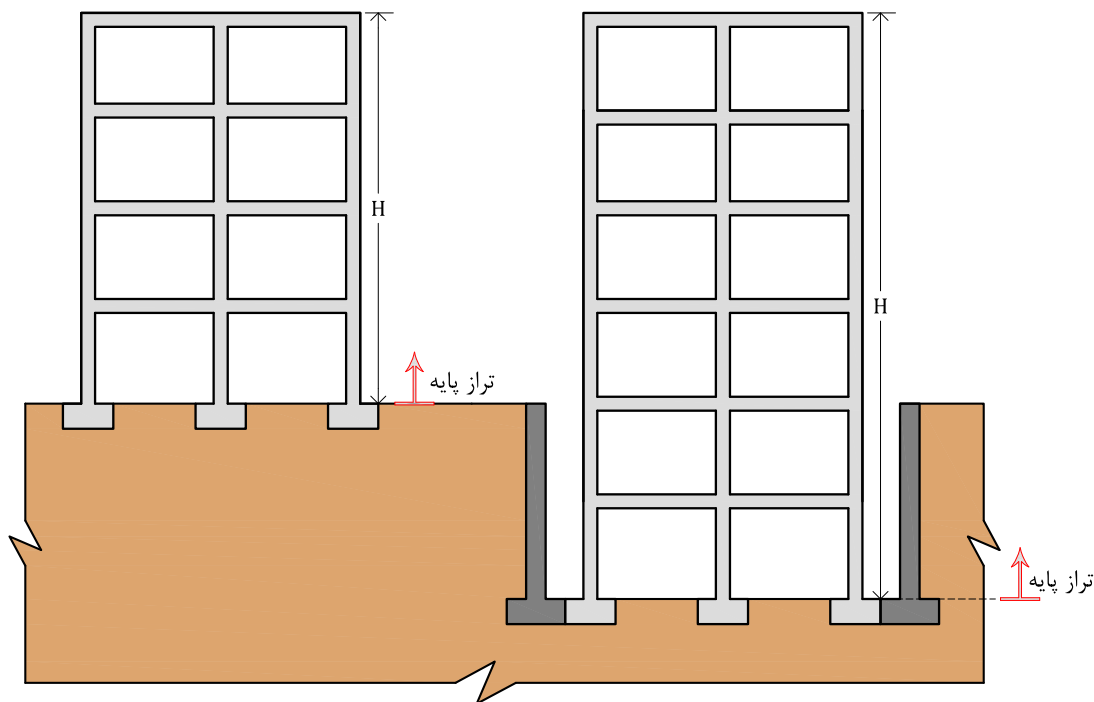

راهنمای ارتفاع سازه از روی تراز پایه

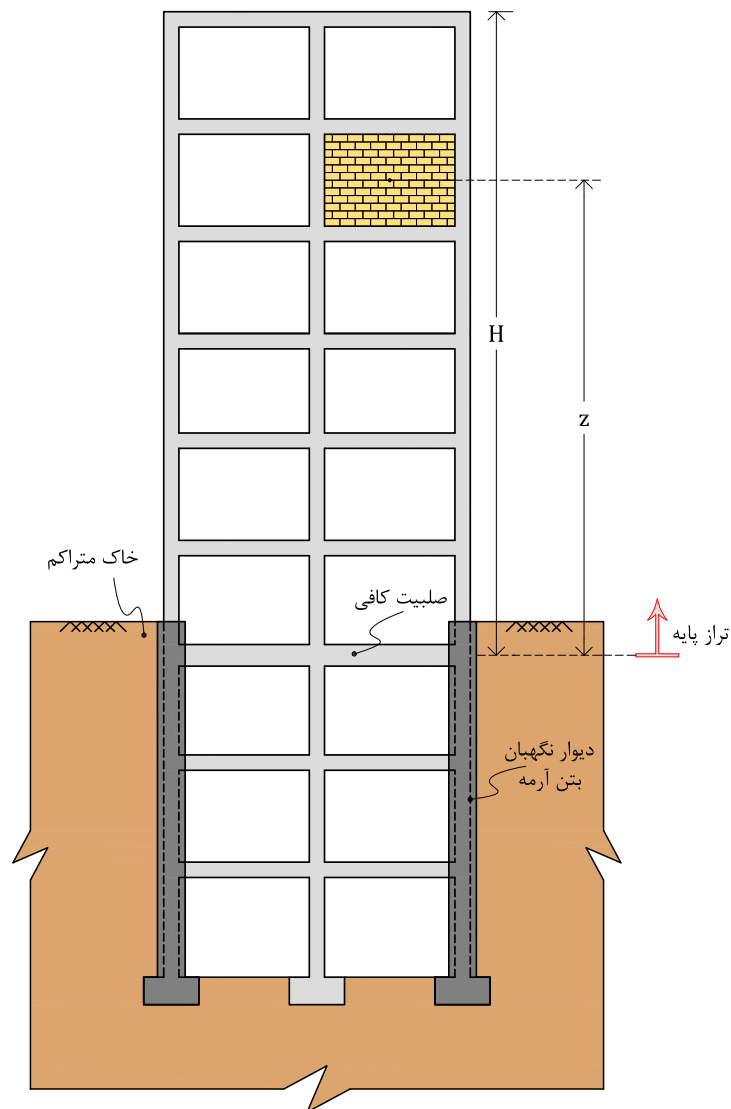
مطابق بند ۳-۳-۲ ویرایش چهارم استاندارد ۲۸۰۰، تراز پایه به تراز در ساختمان اطلاق می‌گردد که در هنگام زلزله از آن تراز به پایین اختلاف حرکتی بین ساختمان و زمین وجود نداشته باشد. این تراز برای طراحی ساختمان‌ها به صورت زیر در نظر گرفته می‌شود؛

۱- برای ساختمان‌های بدون زیرزمین یا ساختمان‌های دارای زیرزمین که دیوارهای نگهبان آن به سازه متصل نباشند، تراز پایه باید در سطح بالای شالوده در نظر گرفته شود (شکل ۱).

شکل ۱: لحاظ تراز پایه از روی سطح شالوده

۲- برای ساختمان‌های دارای زیرزمینی که دیوارهای نگهبان آن به سازه متصل باشند و فضای بین خاکبرداری و دیوارهای نگهبان زیرزمین با خاک متراکم پر شده باشد، تراز پایه می‌تواند در نزدیک‌ترین سقف زیرزمین به زمین طبیعی اطراف در نظر گرفته شود، منوط به آنکه اولاً خاک طبیعی موجود در اطراف ساختمان متراکم باشد و ثانیاً دیوارهای نگهبان زیرزمین بتن‌آرمه بوده و آخرین سقف زیرزمین نیز دارای صلبیت کافی باشد. در این راستا می‌توان از صلبیت تیرها و یا مجموعه تیر و دال سقف‌ها برای افزایش صلبیت سقف استفاده نمود (شکل ۲).

شکل ۱: لحاظ تراز پایه در نزدیکترین سقف زیرزمین به زمین طبیعی

با توجه به توضیحات پیش گفته، کاربر می‌بایست تعداد طبقات خود از روی تراز پایه را در اپلیکیشن وارد نماید. بعنوان مثال، سازه سمت چپ از شکل (۱) دارای ۴ طبقه تیپ از روی تراز پایه و سازه سمت راست همان شکل دارای ۶ طبقه از روی تراز پایه است. همچنین سازه شکل (۲) نیز دارای ۶ طبقه از روی تراز پایه است. ضمناً نرم‌افزار مرکز جرم دیوار بنایی در هر طبقه مورد نظر را مطابق شکل (۲) از روی تراز پایه حساب می‌نماید.